

ת"פ 27103/08/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 27103-08-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה נגד הנאשם
מדינת ישראל ע"י יחידת התביעות ירושלים פלוני (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד חנא מאהר	

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע ע"פ הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של תקיפה סתם (בן זוג), לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בן זוג (2 עבירות), לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין ותקיפה סתם קטין ע"י אחראי (2 עבירות), לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.
2. על פי החלק הכללי של כתב האישום, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, היה הנאשם בן זוגה של הגב' פ'פ' (להלן: "**המתלוננת**"). השניים התגוררו ברחוב XXXX בשכונת XXXXXXXX (להלן: "**הדירה**"), יחד עם ששת ילדיהם הקטינים.
3. על פי הנטען באישום הראשון ביום 26.7.22, בשעה שאינה ידועה למאשימה, בכניסה לדירה נתגלע ויכוח בין הנאשם לבין המתלוננת, במהלכו הכה הנאשם את המתלוננת באמצעות ידיו בסטירות ואגרופים על ידה השמאלית ובעט ברגלה. באותן הנסיבות איים עליה באומרו, כי יהרוג אותה ... כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת חבלות בדמות סימנים אדומים בידה השמאלית.
4. על פי הנטען באישום השני, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך חודש ינואר 2022, בדירתם נתן הנאשם מכת אגרוף לפניה של המתלוננת באמצעות ידו הימנית כאשר על הקמיצה שלו ענד טבעת. כתוצאה מכך נשברה למתלוננת השלמת שן 22 שבוצעה בטיפול רפואי קודם לכן.
5. על פי הנטען באישום השלישי, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך השנה האחרונה, בדירתם, בעקבות כעסו של הנאשם על בנו הקטין ר.פ. יליד 2010, סטר הנאשם בצווארו של הקטין ובעט באמצעות רגלו בגבו של הקטין.
6. על פי הנטען באישום הרביעי, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך השנה האחרונה, בדירתם, התעכב

הקטין ב.פ. יליד 2013 במכולת. הנאשם כעס על כך, והחזיק בקטין באמצעות ידיו מצווארו וסטר לו בגבו. במועד נוסף שאינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך השנה האחרונה, בדירה, התעכב הקטין במכולת, הנאשם כעס על הקטין והכה אותו ברגלו מאחור באמצעות כבל חשמל אותו קיפל.

7. באישום החמישי נטען, כי במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך שנת 2020, תקף הנאשם את המתלוננת בפניה וגרם לה לדימום מהפה.

8. ראיות מטעם ההגנה:

א. במסגרת פרשת העונש מסרה הגב' מרינה בלומין, גיסתו של הנאשם, כי מצבו הכלכלי והבריאותי הינו קשה. לדבריה, הנאשם מסרב לקבל טיפול רפואי על אף מצבו המורכב. בנוסף ציינה כי התא המשפחתי של הנאשם מדרדר. הגב' בלומין ביקשה לאפשר את שובו של הנאשם לביתו, למסגרת חיים סדירה.

ב. מסמכים רפואיים בנוגע למצבו הרפואי של הנאשם.

9. ראיות מטעם המאשימה:

א. מסמכים רפואיים ותמונות המתעדות את החבלות.

ב. רישום פלילי של הנאשם.

תמצית טיעוני הצדדים:

10. המאשימה הפנתה לכתב האישום והחומרה העולה מהמעשים. צוין, כי במעשיו פגע הנאשם בערכים מוגנים הנוגעים בכבודו של האדם ושלווה נפשו, ובמיוחד כאשר אירועים אלו מתרחשים במסגרת התא המשפחתי. המאשימה הפנתה לכך שהנאשם לא בחל באמצעים כדי לפגוע באשתו וילדיו, ובאחד המקרים עשה שימוש בכבל חשמלי לצורך הכאת בנו הקטין. לקולא ביקשה לקחת בחשבון את הודאתו של הנאשם, החיסכון בזמן שיפוטי, ולחומרה את רישומו הפלילי. הוסף, כי הנאשם לא עבר הליך שיקומי ולא התבקש תסקיר מבחן, נתון הניצב לחובת הנאשם, ואינו מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם.

11. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש אחד לכלל האירועים החל מ-18 חודשים ועד 36 חודשים, ולהטיל על הנאשם 25 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, לרבות פיצוי לנפגעי העבירות.

12. הסנגור הפנה בטיעונו לנסיבות חייו של הנאשם, ולכך שרישומו הפלילי אינו כולל עבירות אלימות. הסנגור ציין, כי על אף המעשים, הקשר בין הנאשם לילדיו הינו משמעותי, והם אף מגיעים לבקרו במקום מעצרו, וכן להגיע לדיונים. לדבריו, רף האלימות שבמעשים אינו גבוה. הסנגור ביקש לתת משקל להודאת הנאשם בפתח דיון ההקראה, וצדד בעמדת המאשימה לקביעת מתחם עונש אחד, ואולם לדעתו יש לקבוע את תחתית המתחם החל מ-8 חודשי מאסר, נוכח אופי הפגיעות, וכן נסיבותיו האישיות והרפואיות של הנאשם.

13. הנאשם ביקש שלא ימוצה עמו הדין. לדבריו, הקשר בינו לבין ילדיו הינו משמעותי, והוא שנושא בנטל פרנסת

משפחתו. הנאשם הפנה למצבו הרפואי, ולכך שאובחן כחולה סרטן עצמות, וביקש לשוב לחיק משפחתו.

מתחם העונש ההולם

14. הנאשם פגע במעשיו בערך החברתי הנוגע בזכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט זכותם של בני משפחה לחוש מוגנים בביתם-מבצרם. המדובר ברצף מעשים חמור המתפרש על פני תקופה שאיננה קצרה, בה נקט הנאשם באלימות כלפי משפחתו. רף האלימות הינו גבוה, והוא לווה בהכאת המתלוננת באמצעות סטירות ואגרופים לידיה, בעיטות, ואגרופ לפניה, כאשר כתוצאה מכך נשברה השלמת שן שנעשתה עוד קודם לכן במסגרת טיפול רפואי. בעניין זה איני מקבל את הטענה, כי בעצם העובדה כי הנאשם ענד על אצבעו טבעת, יש משום להקל או להקלות מחומרת המעשה, אולי להפך. מכל מקום, אין המדובר במקרה בודד, אלא כאמור בסדרת מעשים חמורים, אשר בוצעו כלפי המתלוננת, ומצטרפים לצבר עבירות נוסף, אותם ביצע כלפי ילדיו הקטינים, ששיאם בהכאת ב.פ. קטין כבן 10, באמצעות כבל חשמלי מלופף ברגלו, שכל חטאו היה שהתעכב במכולת.

15. בתי המשפט עמדו רבות על חומרתן הרבה של עבירות אלימות במשפחה. בפסיקת בית המשפט העליון נקבע כי מעשים אלו נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים, שכן הציפיה האנושית הטבעית היא שבתוך משפחה ישררו יחסי הרמוניה וכבוד. כאשר יחס זה מופר, הוא נוגד את חוש הצדק האנושי. עוד נקבע כי במערכת יחסים אלימה במשפחה, נעשה שימוש לרעה בכוחו של החזק למול החלש. חולשה זו מקבלת משנה תוקף משום שנגישותם של נפגעי העבירה לרשויות אכיפת החוק, לרוב קטינים או בת זוג, היא עניין טעון, מורכב וקשה, ולרוב מלווה באימה רבה. עוד צוין כי לא אחת נעשה שימוש לרעה ברצון הנפגע לשמור על שלמות המשפחה וכן בתלותו הרבה של הנפגע בפוגע, מבחינה כלכלית ורגשית. בנסיבות האמורות קבע בית המשפט כי חלה חובה יתרה להגן על קורבנות האלימות, שהם על פי רוב חסרי ישע, ומכאן אף נדרשת החמרה בענישה בעבירות אלה. ראו לדוגמה: ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07).

16. בע"פ 7844/09 חוסין נ' מדינת ישראל (2.6.10) צוין:

"...הנוקט אלימות... כלפי רעייתו וילדיו יורד לשפל המדרגה המוסרי, לבד מהיותו מצוי ברף גבוה של פליליות; אין כמותם, בוודאי הילדים, חסרי ישע, והעושה שימוש בכוחו הפיסי הרב יותר ובשליטתו כלפיהם בהפעלת אלימות, חוטא להם וחוטא לחברה. בראיה ערכית, חלפו הזמנים שבהם יכול היה הגבר לראות עצמו אדון לבני הבית, ונטל חרות לעצמו להחפיצם ולהפכם לשק חבטות..."

17. הצדדים אינם חלוקים על כך שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד במקרה שבפנינו, ועמדתם זו מקובלת עליי. מקובלת עליי גם עמדת המאשימה, לכך שבמקרה זה יש לקבוע את המתחם החל מ-18 חודשים ועד 36 חודשים לצד ענישה נלווית, לרבות רכיב של פיצוי למתלוננת.

18. בנסיבות העניין, אין טעמים המצדיקים לסטות ממתחם העונש לקולא או לחומרה.

העונש המתאים לנאשם:

19. הנאשם כבן 60 אב לשישה ילדים, אשר נטל אחריות על מעשיו, ובכך חסך מהמתלוננת וילדיו את הצורך להעיד נגדו. לנתון זה משקל מהותי בגזירת העונש.

20. לחובת הנאשם רישום פלילי הכולל 10 הרשעות קודמות כאשר האחרונה שבהן מיום 2.12.2012 בגין ביצוע עבירות סמים, בגין ריצה הנאשם 6 חודשי מאסר.

21. עוד יש להתחשב במשך תקופת המעצר אותה מרצה הנאשם עד כה (החל מחודש אוגוסט 2022).

22. בעניינו של הנאשם לא הוגש תסקיר מבחן, ובנסיבות אלו לא ניתן להעריך את מידת המסוכנות להתנהגות דומה בעתיד. נוכח זאת, היה מקום לשקול גם שיקולים הנוגעים בהרתעת היחיד, ולקבוע את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם, ואולם נוכח מצבו הרפואי, זאת בהתאם למסמכים שהוגשו לעיוני, נמנעתי מלעשות כן, אלא להציב את עונשו בתחתית המתחם, כפי שיפורט להלן:

א. 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי המעצר.

ב. מאסר למשך 6 וזאת על תנאי לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור כל עבירות אלימות כלפי בן משפחה.

ג. פיצוי למתלוננת בסך ₪ 2,000 אשר ישולם עד ליום 3.9.2023.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ז ניסן תשפ"ג, 08 אפריל 2023, במעמד הנוכחים (הנאשם בוועוד חזותי).